

ÀNGEL LLUÍS FERRANDO MORALES

És titulat superior en Direcció d'Orquestra i Musicologia. Va cursar els seus estudis al Conservatori Superior d'Aragó sota la direcció de Juan José Olives i Luis Prensa. Ha realitzat cursos i seminaris de pedagogia, anàlisi, composició i direcció amb especialistes de prestigi reconegut com Pilar Fuentes, Pilar Lago, Montserrat Sanuy, Jacques Chapuis, Yizhak Sadai, Guy Reibel, George Benjamin, Tomás Marco, Joan Guinjoan,

José L. Castillo, Agustín Charles, Rafael Liñán, Pedro Guajardo, Francisco Cabrelles o Jan Cober. Així mateix, ha treballat diferents aspectes de la música per a la imatge amb José Nieto, Carlos Casas, Roque Baños, Eva Gancedo o Luis Ivars.

Ha sigut director artístic i titular de la Societat Musical "L'Aliança" de Mutxamel (1997-2001), Esclats-Quartet de percussió (1999-2006), Associació Unió Musical de Bocairent (2002-2005), Unió Musical d'Almoradí (2009-2011), Societat Musical "La Pau" de Beneixama (2011-2015) i de la Corporació Musical Primitiva d'Alcoi (2007-2020). En qualitat de convidat ha dirigit la Jove Orquestra Simfònica d'Alcoi (JOA), l'Orquestra Clàssica de Sant Vicent del Raspeig, el Conjunt de Cambra de l'Orquestra Simfònica Alcoiana i l'Orquestra de Cambra de l'Auditori de Saragossa-Grup Enigma (OCAZENigma).

Des de 1987 compon, grava i dirigeix música per a teatre, dansa, cinema i televisió, i per aquesta activitat ha rebut diverses nominacions i premis. A més del seu treball en el camp de la música aplicada, ha estrenat diverses obres de caràcter simfònic en diverses ciutats espanyoles, així com a França, Mèxic, Taiwan i els EUA, alguna de les quals ha estat guardonada.

Ha escrit articles i estudis de caràcter musicològic, així com impartit cursos musicals per a professorat, ponències, comunicacions i col·loquis sobre temes musicals (CAEHA, Universitat d'Alacant, Universitat de Saragossa, Universitat Politècnica de València-Campus d'Alcoi, etc.). Ha col·laborat en diferents revistes especialitzades.

Actualment, la seua investigació se centra en els arxius bandístics i la relació entre la música i la literatura. És, des de 2020, doctor per la Universitat d'Alacant (Filosofia i Lletres) amb una tesi sobre les composicions musicals que ha generat la novel·la medieval *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, qualificada amb excel·lent "cum laude" i premi extraordinari.

JULIO FRESNEDA

Natural d'Alcoi, ha estudiat a Alcoi, Alacant, Barcelona i a la Universitat Central d'Anglaterra (UCE), becat pel Ministeri de Cultura i per la beca "Antonio Pérez Verdú" per a cursar estudis de postgrau. També té el *Performance Diploma* de la Guildhall School of Music and Drama de Londres.

Ha sigut premiat en diferents concursos: Primer Premi en el Concurso de Jóvenes

Intèrpretes de Villar del Arzobispo, Primer Premi en el IV Concurso de Interpretación de Música de Cámara "Centro 14" d'Alacant, Primer Premi en el II Concurs d'Interpretació "Amics de la Música d'Alcoi", així com el Premi al millor intèrpret nascut en aquesta ciutat. Diploma d'Honor en la VIII Edició del "Torneo Internacional de Música" de Saragossa en l'especialitat de Música de Cambra.

Ha actuat com a solista amb l'Orquestra Acadèmica del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, amb el quartet de corda Thader, amb l'Orquestra Simfònica Alcoiana, amb ESCLATS Quartet de Percussió, amb què ha realitzat estrenes Euro-peos del concert per a clarinet i percussió de Leon Stein; Chamber Concerto de David Liptak i Malachite Glass (clarinet baix i percussió), de Nigel Westlake, i realitzen l'estrena absoluta de la versió per a clarinet i quatre percussionistes de l'obra *Trival*, de César Cano.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de les Balears "Ciutat de Palma", amb l'Orquestra de Cambra de l'Auditori de Vila-real "Cambra XX", amb l'Orquestra Simfònica Ciutat d'Elx, amb l'Orquestra de Cambra de la Comunitat Valenciana, amb el Grup MIXTOUR de música contemporània, amb la Banda Municipal d'Alacant, etc. Ha gravat per a DetenA Produccions i Visual Produccions.

Ha estudiat i realitzat cursos i classes magistrals de clarinet amb Eduard Terol, Francisco Florido, Joan Enric Lluna, Jusé Tomás, Enrique Pérez, Vicente Herrera, José Luís Estellés, Colin Bradbury, Colin Parr, Angela Malsbury, Eric Hoeprich, Michael Harris, Eduardo Raimundo Beltrán..., i de cambra amb Jacqueline Ross, Christoph Ritter, George Caird, Jacques Tys, Anthony Saunders, etc.

Ha sigut professor del Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo" de València, del Conservatori Superior de Música "Salvador Seguí" de Castelló, del Conservatori Professional de Música d'Almansa, del Conservatori Professional "Mestre Vert" de Carcaixent, del Conservatori d'Ontinyent i actualment del Conservatori "Ana María Sánchez" d'Elda.

MARISA BLANES

Des de la seua formació en el Conservatori Superior de Música de València, culminada amb el Premi Final de Carrera, i perfeccionada en el Robert Schumann Institut de Düsseldorf amb David Levine, on va rebre "summa cum laude" al seu virtuosisme pianístic, així com en la disciplina de Música de Cambra a l'Escola Superior de Música de Colònia amb el Quartet Amadeus, Marisa Blanes hi incorpora els

ensenyaments de grans mestres (Jeanne Marie Darré, Aldo Ciccolini, Vitali Margulis, Alexei Nassedkin i Paul Badura Skoda...) per a desenvolupar una carrera pianística destacada en els mitjans nacionals i internacionals. Són nombroses les seues gravacions discogràfiques que van des de Brahms i Liszt fins a Granados i Poulenc. També ha atés preferentment el repertori pianístic i cambrístic de compositors espanyols (Falla, Mompou, Montsalvatge, Rodrigo, García Abril, Marco, Turina, Cruz de Castro i molts altres), i han destacat les seues gravacions integrals dedicades als compositors alacantins Armando Blanquer, Carlos Palacio i Luis Blanes.

El prestigi pianístic aconseguit per Marisa Blanes ve confirmat per una intensa activitat en l'àmbit de la docència (Conservatoris de Castelló, València, Alcalá de Henares...) i molt especialment en el marc de la investigació musicològica, avalada pel seu "Doctorat musical" a la Universitat Politècnica de València i el "Premi Extraordinari a la Investigació de Tesis Doctorals" concedit per l'Institut d'Estudis Alacantins Juan Gil-Albert. Destaquen les seues publicacions: *L'obra pianística d'Armando Blanquer* (València, 2005, Ed. UPV), Armando Blanquer: vida i obra (Alacant, 2006. IEAJG), *Carlos Palacio – España en mi corazón* (Madrid, 2011, Ed. Alpuerto). L'activitat cambrística és també molt excel·lent en la vida professional de Marisa Blanes i en l'actualitat col·labora assíduament amb prestigiosos intèrprets (Herold Quartet de Praga, el violinista Mari Hossen, la mezzosoprano Marina Rodríguez Cusí i l'actor Manuel Galiana).

En els seus concerts com a solista exhibeix el repertori tradicional de la música universal al costat del repertori contemporani de la música espanyola, especialment, i estrena habitualment obres de compositors espanyols, algunes de les quals han sigut escrites i dedicades a ella (Tomás Marco, José Luis Turina, Claudio Prieto, César Cano, Carlos Cruz de Castro, Antonio Noguera, Esteban Sanz).

Acaba de gravar a la Sala Manuel de Falla del RCSM de Madrid la versió integral dels 24 Preludis i Fugues Op. 87 de Dmitri Xostakòvitx, la publicació dels quals veurà la llum el pròxim 2025.

NOTES AL PROGRAMA

El 3 d'octubre, Brahms es deté una vegada més a Frankfurt per a fer una ràpida visita a Clara. Al matí, arribat el moment de partir, Johannes li demana que toque alguna cosa per a ell. Clara, que feia ja temps que no tocava, s'asseu eixe matí al piano per a donar-li gust: és la seua última trobada.

Cadascun de nosaltres té un àngel de la guarda que es diu Clara.

J.B.

En aquest concert volem centrar-nos en les figures de Clara Schumann i Johannes Brahms. La seua amistat sempre ha sigut víctima d'una incansable especulació. Encara hui, s'adjectiva de romàntic i apassionat l'afecte que els dos músics van sentir l'un per l'altre, fent cas omís als profunds llaços personals i artístics que van fer realment possible que la relació entre Clara Schumann (nascuda Wieck) i Brahms durara 43 anys fins a la mort d'ella.

La dimensió cambrística està en l'arrel de tota la creació de Brahms i d'ací ve que resulte especialment significatiu i altament interessant acostar-nos a eixa parcel·la concreta. Per aquesta raó, aquest concert ens introdueix en el món del clarinet, tan important per al Brahms madur gràcies al coneixement que va arribar a adquirir durant les seues nombroses estades a Meiningen, lloc de residència del magnífic clarinetista Richard Mühlfeld.

La música del compositor d'Hamburg establert a Viena ha acabat imposant-se a tot el món com un dels exemples més reeixits d'aliança entre tradició i progrés. La seua insistència en la renovació de la sonata, la forma clàssica per antonomàsia, el portarà a ser un músic contracorrent.

Les dues Sonates de l'Opus 120, compostes en Bad Ischl (Àustria) al llarg de l'estiu de 1894, tanquen la connexió del ja quasi ancià Brahms amb l'instrument. Una de les primeres audicions privades, amb el mateix compositor al piano i Mühlfeld al clarinet va quedar reservada, òbviament, a Clara i va tindre lloc a Frankfurt el 10 de novembre de 1894.

PROGRAMA

Tres romances Op. 22 per a clarinet i piano,
de Clara Schumann (1819-1896) Arr. Cèsar Martín

Andante molto
Allegretto
Leidenschaftlich schnell (apassionadament ràpid)

Sonata per a clarinet i piano en Mib M Op. 120 núm. 2,
de J. Brahms (1833-1897)

I. Allegro amabile
II. Appassionato, Ma non troppo Allegro
III. Andante con moto

Sonata per a clarinet i piano en Fa m Op. 120 núm. 1,
de J. Brahms (1833-1897)

I. Allegro appassionato
II. Andante un poco adagio
III. Allegretto grazioso
IV. Vivace

Presentació: **Àngel Lluís Ferrando**

Piano: **Marisa Blanes**

Clarinet: **Julio Fresneda**

Brahms

Àngel Lluís Ferrando
presentació

Marisa Blanes
piano

Julio Fresneda
clarinet

Dijous 30 maig 2024, 19.00 h
IVAM CADA ALCOI

Ajuntament d'Alcoi
ALCOI CULTURA

Pressupostos
Participatius

C/ Rigoberto Albors, 8 - 03801 Alcoi
Tel. 965537142
www.ivamcadaalcoi.com
cultura@alcoi.org

